

nisteriet, fremgår det på side 134, at mellem 10 og 15 pct. af de fremtidige pensionister ikke vil modtage ydelser fra arbejdsmarkedspensionerne ud over ATP, mens omkring 15 pct. vil modtage forholdsvis beskedne ydelser, der ikke overstiger 20.000 kr. i 1994-lønniveau. Sammenlagt vil der være mellem 25 og 30 pct., der ikke får del i de pensionsordninger, som giver bedre økonomiske muligheder i alderdommen.

Det er set fra SF's synspunkt helt utilfredsstillende, og jeg formoder, at det også for regeringen er helt utilfredsstillende, at livets uligheder så brutalt følger med ind i alderdommen. Derfor imødeser vi med stor spænding regeringens svar.

Besvarelse

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Regeringen har ikke nogen aktuelle planer om at gøre mere ved udjævning af pensionsdækning, end vi allerede har gjort; men vi har også taget to meget væsentlige skridt i de sidste 5 år. Vi har lavet tillægget til ATP-bidragene, som i høj grad betales af statskassen, for ledige dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere med virkning fra 1997, og vi har i 1995 lavet en udstrækning af ATP-ordningen for kontant-hjælpsmodtagere og personer på revalidering.

Der til kommer – og det er måske nok så væsentligt også at minde hr. Søvnald herom, selv om han i høj grad er en del af flertallet bag det – at med pinsepakken i forsommeren vedtog vi faktisk en permanent, særlig pensionsordning, der administreres sammen med ATP, og som, efterhånden som den bliver kørt ind, alt andet lige betyder en halv snes procents bedre dækning med særlig stor værdi for de lavtlønnede og de ledige i forhold til livsindkomsten. Det er et meget værdifuldt supplement.

Det vil sige, at der i det samlede billede – i særlig grad for overførselsmodtagergrupper – efter ATP-ordningernes udvidelse og forbedring og med den særlige pensionsordning, der jo er en udligningsordning, hvor en person på understøttelse betaler 1.400 kr. og får 2.500 kr. for hvert års indskud, tegner sig en meget høj dækning – især når man kigger på disponibel indkomst, og især når man også kigger på virkningen af boligstøtten for folk, der livet igennem har måttet klare sig for en lav lønindkomst eller har haft en betydelig ledighedsrisiko. Derfor mener jeg ikke, der er noget akut behov for,

at lovgivningsmagten går ind og supplerer yderligere.

Arbejdsmarkedspensioner er jo grundlæggende ordninger, der skal omfordele for den enkelte person i hans eller hendes eget liv. Man bidrager selv, man trækker på systemet, og det må selvfølgelig være op til den enkelte via kollektive overenskomstordninger eller private dispositioner, i hvor høj grad der skal laves en omfordeling gennem livet.

Der til er i øvrigt at føje, at i kraft af alle de beslutninger, vi har truffet gennem de senere år – dels dem, jeg har nævnt, dels opbygningen af arbejdsmarkedspensioner, også for hele blue collar worker-gruppen, om man så må sige, hele LO-området – vil det kun være en forholdsvis lille del af lønmodtagerbefolkningen, der ikke vil få et meget betragteligt supplement, når vi kommer nogle år længere frem. Man kan ikke helt udlede, hvor mange der mangler en dækning, af at kigge på et øjebliksbillede, men man kan se, at i 1995 havde 22 pct. af de erhvervsaktive lønmodtagere ikke noget supplement ud over ATP. Men man kan også se, at næsten halvdelen af dem var meget unge, og regne ud, at de selvfølgelig i løbet af deres liv vil komme ind i ordningerne og få et betydeligt supplement. Det vil jo i øvrigt gælde for de allerfleste, at der kan være huller – det har SF ret i – men at de huller typisk vil være af forholdsvis begrænset varighed og dækningsgraden af meget begrænset betydning.

Sammenfattende mener vi altså, at vi har gjort den del af arbejdet, som vi har lovet, og at vi har et system, der i sine samlede virkninger i modsætning til næsten alle andre europæiske landes systemer repræsenterer en ganske stærk indkomstfordeling. Vi har jo folkepensionen, der er fælles for alle, vi har en stærkt indkomstfølsom støtteordning i personlige tillæg, pensionstillæg og boligstøtte, og så har vi de arbejdsmarkeds- eller private pensionsforsikringsordninger, folk lægger oveni og selv sparer op til. Summen af alt det er og vil fortsat være en meget, meget jævner indkomstfordeling i alderdommen, end tilfældet er for den erhvervsaktive befolkning.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal først sige tak til finansministeren for svarene. Det var jo en relativt kort tale, tror jeg